

РЕШЕНИЕ

№ 1361

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **516** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Подадена е касационна жалба от ТД на НАП [населено място], чрез юрк. Г. Б. срещу Решение № 273174 от 13.11.2019 г., постановено по НАХД № 2098/2019г. по описа на СРС, 116 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 394354-F415566 от 07.01.2019 г. на Заместник – директора на ТД на НАП С.. С жалбата се навеждат твърдения, че решението е незаконосъобразно и неправилно като постановено при нарушаване на материалния закон. Твърди се, че съдът не е изследвал представените доказателства, а направените изводи, противоречат на обективната истина. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] – [населено място], представлявано И. С. Д., редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма] – [населено място], представявано И. С. Д. срещу наказателно постановление № 394354-F415566/07.01.2019г., издадено от зам.директор на ТД на НАП - [населено място], с което на дружеството на основание чл. 74, ал.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1 от ЗСч, затова че на 23.08.2018 г. при извършена проверка от ТД на НАП - С., по повод информация от Агенция по вписванията за юридическите лица, които не са подали в срок годишен финансов отчет (ГФО) за 2017 г. в Търговския регистър до 02.07.2018г., е установено, че данъчно задълженото лице не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Търговски регистър към Агенцията по вписванията, на годишния финансов отчет за 2017 г. по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Заявлението за вписване и представяне за обявяване на годишния финансов отчет за 2017г. е подадено в Търговския регистър на 02.10.2018г. Констатираното закъснение е 92 дни. [фирма] – [населено място] е подало годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2017г. е депозирана на 23.02.2018 г., съгласно която за 2017 г. нетните приходи от продажби възлизат на 0.00 лв.

С Решение № 273174 от 13.11.2019 г. по НАХД № 2098/2018 г. по описа на СРС, 116 състав е отменено наказателно постановление № 394354-F415566/07.01.2019г. на заместник-директора на ТД на НАП - С..

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че предвид влизането в сила на по-благоприятен закон, с който процесното деяние е изключено от кръга на нарушенията, подлежащи на санкциониране, то и обжалваното НП е отменено.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е направил законосъобразния извод, че касаторът, в качеството си на управител на търговец по смисъла на Търговския закон, има задължение да публикува годишния финансов отчет, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър. Срокът за това е регламентиран в чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, а именно – до 30 юни на следващата година. По делото се установява от доказателствата, че годишния финансов отчет за 2017 година на дружеството не е бил заявен за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър в законово установения срок. С бездействието си санкционираният нарушител е осъществил приложения от наказващия орган административно – наказателен състав по чл. 74, ал. 1 от ЗСч, предвиждащ административно – наказателна отговорност за лицата, които са задължени и не публикуват финансовите си отчети в сроковете по чл. 38 от ЗСч.

Районният съд правилно е приел, че съгласно измененията в ЗСч и по конкретно в чл. 38, ал. 9, т. 2, изм. с ДВ, бр. 92 от 2017 година, в сила от 01.01.2018 година, алинеи 1 – 8 не се прилагат за предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период. В конкретния случай е безспорно, че [фирма] – [населено място] през 2017 година не е осъществявало търговска дейност. Видно от констатациите в АУАН и НП, подадената от търговеца годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за 2017г. , са

декларирани нетните приходи от продажби възлизат на 0.00 лв. Ето защо и съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по – благоприятна за нарушителя. В случая новата нормативна разпоредба се явява по – благоприятна за нарушителя, предвид законодателната промяна по ЗСч.

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи съгласно представения договор за правна помощ в размер на 300 лева.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 273174 от 13.11.2019 г. по НАХД № 2098/2019 г. по описа на СРС, НО, 116 състав.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. - град да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от представлявано И. С. Д. съдебни разноски по делото в размер на 300 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.